

Nr 155.

Av herrar **Holstenson** och **Persson**, om höjning av livräntan till personer, som i militärtjänst ådragit sig varaktig invaliditet eller sjukdom.

Den stora omfattningen, som inkallelserna till militärtjänst tagit, medför givetvis att antalet av dem som utsätts för riskerna av varaktig invaliditet eller sjukdom påtagligt ökas. Trots de stora bördor, som krig lägga på folken, ha andra länder, som varit i krig, dock betraktat det som en hederssak att sörja för dem, som i försvarets tjänst ådragit sig varaktig invaliditet eller sjukdom. De som vid beredskapsinkallelserna eller i övrigt i militärtjänst genom olycksfall i dragiga förläggningar eller genom smitta ådragit sig allvarligt men ha även de ett rimligt anspråk på att icke behandlas för snävt.

Nu gällande bestämmelser till ersättning för kroppsskada ådragen genom militärtjänst bygga på förordning av den 18 juni 1909. Denna avsåg ersättning till värnpliktiga, volontärer vid hären samt flottans och kustartilleriets stammanskap och anslöt sig i huvudsak till lagen den 5 juli 1901 angående skada till följd av olycksfall i arbete. För varaktig invaliditet eller sjukdom skulle enligt denna förordning utgå en årlig ersättning av 900 kronor i s. k. livränta.

Vid 1927 års riksdag antogs på grundval av en kungl. proposition 179 en revision av ifrågavarande ersättningar, men ifråga om den s. k. livräntans storlek torde ingen ändring ha ägt rum. Det synes därför skäligt, att frågan ånyo bringas under riksdagens prövning. Den ersättning, som ansågs skälig 1909 — och måhända också 1927 — kan näppe- ligen vara detta i nuvarande tid. Visserligen ha kommunerna en skyldighet att träda hjälpande emellan. Det må dock inte anses egendomligt om de, som fullgjort sin tjänst för fosterlandet och med anledning härav ådragit sig en obotlig skada, anse sig ha rätt att i annan och värdigare form erhålla ett handtag.

Under hänvisande till vad som sålunda anförts föreslås,

att riksdagen ville hos Kungl. Maj:t göra framställning om utredning och förslag angående skälig höjning av de belopp, som i form av s. k. livränta utgå till dem som i militärtjänst ådragit sig varaktig invaliditet eller sjukdom.

Stockholm den 23 januari 1941.

Allan Holstenson.

Ivar Persson.